

אֶת־הַמֶּן עַל־הַעֵץ אֲשֶׁר־הֵכִין לְמַרְדֵּכָי * וְחַמַּת הַמֶּלֶךְ שָׁכְכָה:

אֶת הַמֶּן עַל הָעֵץ אֲשֶׁר הֵכִין לְמַרְדֵּכִי וּוְזַמַּת הַמֶּלֶךְ שָׁכְכָה

בַּיּוֹם הַהוּא נָתַן הַמֶּלֶךְ אֶחְשֵׁרוּשׁ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה אֶת־בֵּית הָמֶן צָרַר הַיְהוּדִים [הַיְהוּדִים] וּמַרְדֵּכִי בָּא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי־הִגִּידָה אֶסְתֵּר מָה הוּא־לָהּ: ב וַיִּסֶר הַמֶּלֶךְ אֶת־טַבַּעְתּוֹ אֲשֶׁר הָעֵבִיר מִהֶמֶן וַיִּתְּנָה לְמַרְדֵּכָי וַתִּשֶׂם אֶסְתֵּר אֶת־מַרְדֵּכִי עַל־בֵּית הַמֶּן: ג וַתּוֹסֶף אֶסְתֵּר וַתְּדַבֵּר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַתִּפֹּל לִפְנֵי רַגְלָיו וַתִּתְחַנְּנוּ־לּוֹ לְהַעֲבִיר אֶת־רַעַת הַמֶּן הָאֲגָגִי וְאֵת מַחְשַׁבְתּוֹ אֲשֶׁר חָשַׁב עַל־הַיְהוּדִים: ד וַיּוֹשֶׁט הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר אֶת שַׂרְבֹּט הַזָּהָב וַתִּקָּם אֶסְתֵּר וַתַּעֲמֵד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: ה וַתֹּאמֶר אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב וְאִם־מִצְּאֵתִי חַן לִפְנֵי וְכִשֶׁר הִדְבַּר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְטוֹבָה אֲנִי בְּעֵינָיו יִכְתֹּב לְהַשְׁיֵב אֶת־הַסְּפָרִים מִחֻשְׁבַּת הַמֶּן בְּן־הַמְּלִיכָה הָאֲגָגִי אֲשֶׁר כָּתַב לְאַבְדֹת אֶת־הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בָּכַל מִדַּי־נִוְדַת הַמֶּלֶךְ כִּי אֵיכָכָה אוֹכַל נִרְאִיתִי בְּרָעָה אֲשֶׁר־יִמְצָא אֶת־עַמִּי וְאֵיכָכָה אוֹכַל נִרְאִיתִי בְּאֲבֹדֵן מוֹלַדְתִּי: ז וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶחְשֵׁרוּשׁ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה וּלְמַרְדֵּכִי הַיְהוּדִי הִנֵּה בֵּית־הָמֶן נִתְּתִי לְאַסְתֵּר וְאֵתוֹ תָּלוּ עַל־הַעֵץ עַל אֲשֶׁר־שָׁלַח יָדוֹ בַּיְהוּדִים [בַּיְהוּדִים]: ח וְאַתֶּם כָּתְבוּ עַל־הַיְהוּדִים כְּטוֹב בְּעֵינֵיכֶם בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ: 14

בית המן ותוסף אסתר ותדבר ותדבר לפני המלך ותיפול ותתחננו לו להעביר את רעת המן האגגי ואת מחשבתו אשר חשב על היהודים ואתם אסתר ותעמד לפני המלך ותאמר אם על המלך טוב ואם מצאתי חן לפני המלך וטובה אני בעיניו יכתב להשיב את הספרים מחושבת המן את שרבת הזהב ותעמד לפני המלך ותאמר אם על המלך טוב ואם מצאתי חן לפני המלך וטובה אני בעיניו יכתב להשיב את הספרים מחושבת המן בן המלכה האגגי אשר כתב לאבד את היהודים אשר בכל מדינות המלך כי איככה אוכל נראיתי ברעה אשר ימצא את עמי ואיככה אוכל נראיתי באבדון מולדתי ויאמר המלך אחשוורוש לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי הנה בית המן נתתי לאסתר ואתו תלו על העץ על אשר שלח ידו ביהודים ביהודים: ט ואתם כתבו על היהודים כטוב בעיניכם בשם המלך

וחתמו בטבעת המלך כִּי־כָתַב אֲשֶׁר־נִכְתַּב
 בְּשֵׁם־הַמֶּלֶךְ וּנְחַתּוּם בְּטִבְעַת הַמֶּלֶךְ אֵין לְהִשִּׁיב:
 וַיִּקְרְאוּ סִפְרֵי־הַמֶּלֶךְ בְּעַת־הַהִיא בַחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי
 הוּא־חֹדֶשׁ סִיוָן בְּשְׁלוֹשָׁה וְעֶשְׂרִים בּוֹ וַיִּכְתַּב
 כָּכָל־אֲשֶׁר־צִוָּה מַרְדֳּכָי אֶל־הַיְהוּדִים וְאֶל
 הָאֲחֻשְׁתְּרֻנִּים־וְהַפְּחוּתִי וְשָׂרֵי הַמְּדִינֹת אֲשֶׁר מֵהַדָּו
 וְעַד־כּוֹשׁ שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאֶה מְדִינָה מְדִינָה וּמְדִינָה
 כְּכַתְּבָהּ וְעַם וְעַם כְּלָשָׁן וְאֶל־הַיְהוּדִים כְּכַתְּבָם
 וְכָל־שׁוֹנֵם: וַיִּכְתַּב בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אֲחֻשׁוּרִשׁ וַיַּחְתֵּם
 בְּטִבְעַת הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח סְפָרִים בְּיַד הַרְצִים בְּסוּסִים
 רֹכְבֵי הַרְכָּשׁ הָאֲחֻשְׁתְּרֻנִּים בְּגַן הַרְמְכִים: יֵא אֲשֶׁר
 נָתַן הַמֶּלֶךְ לַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־עִיר־וְעִיר לְהַקְהִיל
 וּלְצַמֵּד עַל־נַפְשָׁם לְהִשְׁמִיד וּלְהַרְגֹּ וּלְאַבֵּד
 אֶת־כָּל־חַיִּל עַם וּמְדִינָה הַצָּרִים אֹתָם טָף וְנָשִׁים
 וְשָׁלָלָם לְבוֹז: יב בְּיוֹם אֶחָד בְּכָל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ
 אֲחֻשׁוּרִשׁ בְּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנַיִם־עָשָׂר
 הוּא־חֹדֶשׁ אָדָר: יג פִּתְשָׁן הִכְתֵּב לְהַנְתֹּן דָּת
 בְּכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה גְלוּי לְכָל־הַעַמִּים וְלַהֲיוֹת
 הַיְהוּדִים [הַיְהוּדִים] עֲתוּדִים [עֲתִידִים] לְיוֹם
 הַזֶּה לְהַנָּקֵם מֵאִיְבֵיהֶם: יד הַרְצִים רֹכְבֵי הַרְכָּשׁ
 הָאֲחֻשְׁתְּרֻנִּים יֵצְאוּ מִבְּהָלִים וּדְחוּפִים בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ
 וַהֲדַת נִתְּנָה בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה: טו וּמַרְדֳּכָי

וּזְחַתּוּ בְּטִבְעַת הַמֶּלֶךְ כִּי כָתַב אֲשֶׁר צָכַתְבַּל בְּשֵׁם
 הַמֶּלֶךְ וּזְחַתּוּם בְּטִבְעַת הַמֶּלֶךְ אֵין לְהִשִּׁיב וַיִּקְרְאוּ
 סִפְרֵי הַמֶּלֶךְ בְּעַת הַהִיא בַחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי הוּא
 חֹדֶשׁ סִיוָן בְּשְׁלוֹשָׁה וְעֶשְׂרִים בּוֹ וַיִּכְתַּב כְּכָל
 אֲשֶׁר צִוָּה מַרְדֳּכָי אֶל הַיְהוּדִים וְאֶל הָאֲחֻשְׁתְּרֻנִּים
 וְהַפְּחוּתִי וְשָׂרֵי הַמְּדִינֹת אֲשֶׁר מֵהַדָּו וְעַד־כּוֹשׁ
 שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאֶה מְדִינָה מְדִינָה וּמְדִינָה כְּכַתְּבָהּ
 וְעַם וְעַם כְּלָשָׁן וְאֶל הַיְהוּדִים כְּכַתְּבָם וְכָל־שׁוֹנֵם
 וַיִּכְתַּב בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אֲחֻשׁוּרִשׁ וַיַּחְתֵּם בְּטִבְעַת־
 הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח סְפָרִים בְּיַד הַרְצִים בְּסוּסִים רֹכְבֵי
 הַרְכָּשׁ הָאֲחֻשְׁתְּרֻנִּים בְּגַן הַרְמְכִים אֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ
 לַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל עִיר וְעִיר לְהַקְהִיל וּלְצַמֵּד
 עַל נַפְשָׁם לְהִשְׁמִיד וּלְהַרְגֹּ וּלְאַבֵּד אֶת כָּל חַיִּל
 עַם וּמְדִינָה הַצָּרִים אֹתָם טָף וְנָשִׁים וְשָׁלָלָם לְבוֹז
 בְּיוֹם אֶחָד בְּכָל מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אֲחֻשׁוּרִשׁ בְּשְׁלוֹשָׁה
 עָשָׂר לְחֹדֶשׁ הוּא חֹדֶשׁ אָדָר הוּא חֹדֶשׁ אָדָר פִּתְשָׁן
 הִכְתֵּב לְהַנְתֹּן דָּת בְּכָל מְדִינָה וּמְדִינָה גְלוּי לְכָל
 הַעַמִּים וְלַהֲיוֹת הַיְהוּדִים עֲתוּדִים לְיוֹם הַזֶּה לְהַנָּקֵם
 מֵאִיְבֵיהֶם הַרְצִים רֹכְבֵי הַרְכָּשׁ הָאֲחֻשְׁתְּרֻנִּים יֵצְאוּ
 מִבְּהָלִים וּדְחוּפִים בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ וַהֲדַת נִתְּנָה
 בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה וּמַרְדֳּכָי

מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחור ועטרת זהב גדולה ותכריך בוז וארגמן והעיר שושן צהלה ושמחה: ¹⁶ טז ליהודים היתה אורה ושמחה וששן ויקר: ¹⁷ יז ובכל-מדינה ומדינה ובכל-עיר ועיר מקום אשר דבר-המלך ודתו מגיל שמחה וששון ליהודים משתה ויום טוב ורבים מצמי הארץ מתיהלים כִּי־נִפְלַ פְּחַד־הַיְהוּדִים צליהם.

מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחור ועטרת זהב גדולה ותכריך בוז וארגמן והעיר שושן צהלה ושמחה ויהודים היתה אורה ושמחה וששן ויקר ובכל-מדינה ומדינה ובכל-עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע שמחה וששון ליהודים משתה ויום טוב ורבים מצמי הארץ מתיהלים כי-נפל פחד-היהודים עליהם.

א ובשנים עשר חדש הוא-חדש אדר בשלושה עשר יום בו אשר הגיע דבר-המלך ודתו להעשות ביום אשר שברו איבי היהודים לשלוט בהם ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשנאיהם: ² ב נקחלו היהודים בעריהם ³ בכל-מדינות המלך אחשוורוש לשלח יד במבקשי הצתם ואיש לא-עמד בפניהם כִּי־נִפְלַ פְּחַד־ם על-כל-העמים: ³ ג וכל-שלי המדינות והאחשדרפנים והפחות ועשי המלאכה אשר למלך מנשאים את-היהודים כִּי־נִפְלַ פְּחַד־מְרַדְכִי צליהם: ⁴ ד כִּי־גָדוֹל מְרַדְכִי בְּבֵית הַמֶּלֶךְ ושמעו הולך בכל-המדינות כִּי־הָאִישׁ מְרַדְכִי הוֹלֵךְ וְגָדוֹל: ⁵ ה ויפו היהודים בכל-איביהם מכת-חרב והרג ואבדו ויצשו בשנאיהם כרצונם: ⁶ ו ובשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות

א ובשנים עשר חדש הוא-חדש אדר בשלושה עשר יום בו אשר הגיע דבר-המלך ודתו להעשות ביום אשר שברו איבי היהודים לשלוט בהם ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשנאיהם: ² ב נקחלו היהודים בעריהם ³ בכל-מדינות המלך אחשוורוש לשלח יד במבקשי הצתם ואיש לא-עמד בפניהם כִּי־נִפְלַ פְּחַד־ם על-כל-העמים: ³ ג וכל-שלי המדינות והאחשדרפנים והפחות ועשי המלאכה אשר למלך מנשאים את-היהודים כִּי־נִפְלַ פְּחַד־מְרַדְכִי צליהם: ⁴ ד כִּי־גָדוֹל מְרַדְכִי בְּבֵית הַמֶּלֶךְ ושמעו הולך בכל-המדינות כִּי־הָאִישׁ מְרַדְכִי הוֹלֵךְ וְגָדוֹל: ⁵ ה ויפו היהודים בכל-איביהם מכת-חרב והרג ואבדו ויצשו בשנאיהם כרצונם: ⁶ ו ובשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות